

Marek Mariusz Tytko (Kraków)

Cykl: *Liryki lemańskie*

5. Snuć miłość

Wysnuwać dobro, jak Bóg, z nicości świat dobyć,
Miłować jak deszcz sercem, co nasycza ziemię,
Czynić piękno jak słońce - złotnik promieniami,
Zagłębiać się w istnienie, jak w źródło, jak w morze,

Siać prawdę w ludzki rozum, jak chłop nad polami,
Opiekować się wolą człowieczego rodu,
Siać Boga w ludzkie serce, razem z aniołami,
Mieć wolę czynić dobro, pokój, miłość, zgodę.

Stąd moc twoja powstanie jak dar łaski z nieba,
Jak siła elementów tajemnic natury,
Jak energia rodzenia, która świat przemienia:
Ludzi odradza w wieczność pochodem w pokoleniach.

Źródło: [w:] *Moje ulubione wiersze : almanach*, oprac. Edward Przebieracz, Wydawnictwo Redakcja „Łamigłówek Religijny”, Tarnowskie Góry 2007, s. 132.
Z cyklu: *Liryki Lemańskie* [5.].